

laande pöggänenud, ja nüüd, et Jummal mitmest häddast tedda olli aidanud, mõistis inimene tedda nalga surrema!

Rahhe päwa pärrast tahtis mees teadust fada, mis luggu naesega peaks ollima, ja läkkitas soldatid wälja järrele watama. Need pannid sedda wäega immeks, kui nemmad naest leidsid terwet ja ilma wigata, et kül olli löukoere ja muid kiskjaid metsellajaid ümberkaudu seismas. Ei ellajad ei jullenud temmasse putuda, sest üks emmane löukoer ja mõningad nored löukoerad hoidsid tedda temma jalge ees maas olles. Kui soldatid nähti liggi tulleswad, siis löukoer põras pissut kõrwale, otsego tohhas temma neile maad anda, et temma abbisaatjat lahti peastoksid. Maltonata juttustas meestele, kuidas selle samma ellajaga luggu olnud, ja kuidas se tedda warsti olli jälle ärratunnud, ja temma eest olli seisnud. — Kui soldatid tedda said lahti peastnud, siis tuli löukoer liggemale, weht-

les sawwaga, ja keritas kui halleduses pead, otsego olleks temmal sest kahjo, et ennast tedda ei piddanud nähha sama.

Nenda on Jummal ka metsellaja südamesse tännoliko meelt pannud ja tedda inimesele abbiks saatnud. Inimene! ärra unusta ial heateggemisi ärra, mis sulle on tehtud, olgo se Jummalast, olgo se lomast: olle ka sinna tännolik ja te isse head, kui sinna ial jõuad teist aidata!

Ollid soldatid liinna wallitsejale sedda luggu ülles rākinud, siis tundis temmagi, kuidas temma isse peaks löukoerast hoelam ollema, kui temma sedda naest ei jättaks rahhule, kedda Jummal isse nenda silma nähtawalt olli laitsenud. — Minne sinnagi ja õppi Jummal pühhad teud tähhele pannes, mis luggust õppetust Temma sulle mailmas annab, ja sea omma ello Temma tahtmise järrele.